

4. V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Úřad tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že přezkoumával každý z komentářů hodnotící komise samostatně, a nikoliv v jejich širších souvislostech, čímž na povinnost uvést odůvodnění uplatnil přísnější kritérium, než které vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora. Mimoto se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že opomenul ověřit, zda ostatní důvody (které nejsou stíženy nedostatečným odůvodněním) uplatňované Úřadem k odůvodnění hodnocení podle prvního kritéria pro zadání nemohly každopádně postačovat k potvrzení platnosti daného hodnocení. Z tohoto důvodu se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zrušil sporné rozhodnutí z důvodu porušení čl. 100 odst. 2 obecného finančního nařízení ve spojení s článkem 296 SFEU.
5. V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Úřad tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že přiznal náhradu škody první z žalobkyň v prvním stupni, neboť jedna z kumulativních podmínek vzniku mimosmluvní odpovědnosti unijních orgánů (a to existence protiprávního jednání) nebyla prokázána. Podpůrně Úřad tvrdí, že i pokud by byl jeho návrh na zrušení úspěšný pouze na základě prvního důvodu, bylo by přesto třeba napadený rozsudek zrušit v rozsahu, v němž ukládá náhradu škody, třebaže v projednávaném případě nebyla existence příčinné souvislosti mezi ostatními protiprávními prvky jednání (zjevně nesprávným posouzením a nedostatkem odůvodnění) a tvrzenou újmou prokázána. Ještě podpůrněji, Úřad navrhuje zrušení napadeného rozsudku z důvodu, že v něm uvedené úvahy jsou v rozporu s druhou odrážkou jeho výroku. A ještě podpůrněji, Úřad zdůrazňuje, že výrok napadeného rozsudku každopádně obsahuje věcnou chybu, jelikož povinnost nahradit újmu utrpěnou společností European Dynamics Luxembourg je důsledkem ztráty příležitosti ukládá Evropské unii, nikoliv Úřadu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 23. prosince 2015 – Shiraz Baig Mirza v. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Věc C-695/15)

(2016/C 090/13)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Shiraz Baig Mirza

Žalovaný: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států ⁽¹⁾ (dále jen „nařízení Dublin III“), vykládat v tom smyslu, že
- a) členské státy mohou využít práva na vrácení žadatele do bezpečné třetí země pouze před určením příslušného členského státu, nebo jej mohou využít rovněž po tomto určení?
- b) Liší se odpověď na předchozí otázku v případě, kdy členský stát konstatuje, že je příslušný, nikoliv v době, kdy je poprvé podána žádost k jeho orgánům v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení Dublin III a kapitolou III uvedeného nařízení, ale když přijme žadatele přicházejícího z jiného členského státu v návaznosti na žádost o jeho přemístění nebo o jeho přijetí zpět na základě kapitol V a VI nařízení Dublin III?

- 2) Jestliže podle výkladu Soudního dvora v odpověď na první otázku lze práva na vrácení žadatele do bezpečné třetí země využít i po přemístění provedeném na základě dublinského postupu:

Lze čl. 3 odst. 3 nařízení Dublin III vykládat v tom smyslu, že členské státy mohou tohoto práva využít rovněž v případě, že členský stát provádějící přemístění nebyl v průběhu dublinského postupu informován o konkrétní vnitrostátní právní úpravě týkající se výkonu tohoto práva, nebo o praxi uplatňované vnitrostátními orgány?

- 3) Lze čl. 18 odst. 2 nařízení Dublin III vykládat v tom smyslu, že v případě, kdy žadatel byl přijat zpět na základě čl. 18 [odst. 1] písm. c) uvedeného nařízení, musí řízení pokračovat v tom stadiu, v němž bylo přerušeno při předchozím řízení?

(¹) Úř. věst. L 180, s. 31.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Frosinone (Itálie) dne 5. ledna 2016 –
trestní řízení proti Paole Tonachella**

(Věc C-8/16)

(2016/C 090/14)

Jednací jazyk: *italština*

Předkládající soud

Tribunale di Frosinone

Účastnice původního trestního řízení

Paola Tonachella

Předběžná otázka

Musí být článek 49 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie a článek 56 a násl. Smlouvy o fungování Evropské unie, vykládané zejména ve světle zásad obsažených v rozsudku Soudního dvora [ve věci C-72/10] ze dne 16. února 2012, vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátnímu právnímu ustanovení, které stanoví povinné bezplatné postoupení práv k užívání hmotného a nehmotného majetku, který tvoří síť provozování a sběru her a sázek, v případě ukončení činnosti z důvodu uplynutí doby platnosti koncese nebo z důvodu rozhodnutí o zániku nebo odnětí takové koncese?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 12. ledna 2016 –
Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL v. Administration des douanes et droits indirects**

(Věc C-17/16)

(2016/C 090/15)

Jednací jazyk: *francouzština*

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Oussama El Dakkak, Intercontinental SARL

Odpůrkyně: Administration des douanes et droits indirects